

Böszörményi Zoltán

Játék a tűzzel

*Szíve van a tűznek,
fénye megvilágít.
Boldog lehet ez a tűz,
a te szemedben játszik.*

*Tűz lobog szívemben,
lángnyelve átölel.
Boldog lehet ez a tűz,
bennem téged ünnepel.*

In qualumque die

*Bármelyik napon,
ha megkereslek,
rózsákat viszek kezemben.
Neked viszem,
hogy megörvendeztesselek.
Lelkesen,
boldogan ajánlom fel neked
a természet ajándékát,
mintha én neveltem volna fel őket:
tekintetem simogatásával,
lelkem fényével,
szellemem erejével,
szelíd gondolataimmal,
a szerelmemmel.*

Vízbefúlt csillag

*Kinyújtom kezem,
szívemmel elérlek.
Álmos a reggel,
a tengerben ébred,
a vízbefúlt csillagokat
felhozom néked.
Éhes verebek ülnek
a fény ágaira,
lelkesít az öröm illúziója,
hullámok ölelik egymást sorra.
Lóg az égen a fáradt hajnal lába,
szivárvány feszül
villanó álmaidra.*

